

Ponedjeljak, 10.01.2011.g.

Vrlo često, razgovarajući s drugima oko sebe, i bližnjima i ljudima koje slabije poznajem, dolazim do problema KAKO VJEROVATI. Svi mi bi htjeli vjerovati i u Boga, i u život vječni, i u Čistilište, i u svece i anđele. I skoro svi mi tvrdimo DA VJERUJEMO.

I ima tu u puno isplakanih suza, puno hodanja na mise, i obilaženje duhovnih obnova s raznim karizmaticima i puno čitanja razne literature s vjerskom tematikom. I SVI SE MI TRUDIMO DA POVJERUJEMO.

Ali, vrlo rijetko naiđem na onu baš

PREDANU

VJERU,

BEZ

"ALI".

BEZ

POSTAVLJANJA

UVJETA,

BEZ

TRAŽENJA

NEČEG

POVRATNO.

Većinom je kod svih prisutna ona naša ljudska vjera koja ide za tim da se trudimo vjerovati, i molimo, i tražimo Gospodina onda kada imamo neku potrebu. S time da smo prije toga već pokušali svoj problem riješiti i bez Gospodina. Ili ćemo to pokušati ako nam Gospodin brzo ne usliši naše molitve i riješi nam problem. Problem sa zdravljem, lošim obiteljskim odnosima, poslom, unutrašnjim nezadovoljstvom i sl.

O, KAKO SMO NEZAHVALNI! O, KAKO SMO SEBIČNI! Kada griješimo činimo to svjesno i smišljeno, mjesecima i godinama a rješenje naših problema od Gospodina tražimo odmah. Ili se ti problemi protežu čak i na život naših roditelja i prije.

A Gospodin, on nam kao rješenje nudi da ljubimo druge oko sebe, pogotovo one koji su nas povrijedili, da svima oprostimo ako su nas povrijedili ili da mi od drugih tražimo oprost ako smo mi njih povrijedili. Da služimo i pomažemo drugima bez traženja ičega za uzvrat tako kako je to On radio i ljubio.

I TU SE ČVRSTINA I SNAGA NAŠE VJERE, U KOJU SMO SE SPREMNI ZAKLETI, POČNE
TI TOPITI
KAO
SNIJEG
NA
PROLJETNOM
SUNCU.

I ja sam se pitao zašto je to tako. ZAŠTO NAM JE VJERA TAKO SLABA?

Jedini odgovor koji mi je izgledao donekle suvisli bi je taj DA JEDNOSTAVNO MI LJUDI TRAŽI
MO
EŠENJE
SVOJIH
PROBLEMA
ZA
ŽIVOT
OVDJE
NA
ZEMLJI
A
GOSPODIN
NAM
NUDI
RJEŠENJA
DA
NAM
OVAJ
ŽIVOT
BUDE
KAO
PRIPREMA
ZA

VJEČNI,
BEZGRJEŠNI,
ŽIVOT
GORE
U
NJEGOVOM
KRALJEVSTVU.

I tu se razilazimo. Tu naša vjera dolazi do zida koji vrlo često mi sami, sa svojim mentalnim sklopom, ne možemo prijeći.

JER
JEDNOSTAVNO
NEMAMO
TAKO
ČVRSTU
VJERU.

I DOBRO ISUS KAŽE, DA IMAMO VJERE SAMO KOLIKO JE GORUŠIČINO ZRNO, MOGLI
BI
PREMJEŠTATI
GORE.
ALI,
NEMAMO.

I sad, lako je biti pametan, manje-više do ovakvog zaključka mogao je doći svatko od vas. Ali, k
ako
ojačati tu vjeru?
Što
činiti?

NEMA NEKOG UNIVERZALNOG SAVJETA JER SVI SMO MI LJUDI POSEBNI U BOŽJIM O
ČIMA.
I
ON
TO
ZNA.
Zato nam je dao Svoje zapovjedi, zato nam je dao SVOJU
BOŽJU

RIJEČ,
BIBLIJU.
Zato nam je dao proroke i apostole. I svece i svetice. I blaženike i blaženice. Konačno, DAO
NAM
JE
I
SEBE
OSOBNOM,
U
CRKVI,
U
MISI,
U
EUHARISTIJU.
"DA
SVATKO
TKO
U
MENE
VJERUJE
NE
PROPADNE
NEGO
DA
IMA
ŽIVOT
VJEČNI."

I ako počete tim redom VAŠA VJERA ĆE RASTI A VRATA KRALJEVSTVA BOŽJEG ĆE VAM
SE
SVE
VIŠE
OTVARATI.
A
PROBLEMI
VIŠE
NEĆE
BITI
PROBLEMI
NEGO
ĆETE
NA
NJIH
GLEDATI

RADOSNO
JER
ĆE
VAM
ONI
DATI
PRILIKU
DA
KUŠATE
SVOJU
VJERU,
DA
RASTETE
U
NJOJ
I
DA
DOKAZUJETE
GOSPODINU
DA
SE
ŽELITE
PROMIJENITI,
DA
SE
ŽELITE
PROČISTITI
I
DA
ŽELITE
SVOJIM
ŽIVOTOM
I
PONAŠANJEM
NA
ZEMLJI
ZASLUŽITI
ŽIVOT
VJEČNI.

I kazala mi je jedna osoba, koja se ne može ispovjediti i pričestiti, da joj to jako nedostaje i da joj teško pada zašto je to nekima dostupno a nekima ne. I da se ona jako trudi.

Što se tiče dostupnosti, neće svima biti dostupno ni Čistilište a kamoli Raj. A što se tiče truda B
OG
SVE
VIDI
I
BEZGRANIČNO
JE
NJEGOVO
MILOSRĐE.
SVAKOGA
ĆE
ON
NAGRADITI
PREMA
ZASLUGAMA
I
OPROSTITI
MU
GRIJEHE
KAKO
JE
NJEMU
MILO.
A ako se trudimo
u
skladu
svojim mogućnostima onda će i Božje Milosrđe biti veliko i ne trebamo se bojati da naš trud
neće biti nagrađen.

Prije 4 godine, kada sam još bio daleko od obraćenja ali sam tražio Gospodina, pročitao sam za vrijeme Korizme, kao moju pokoru, cijelu Bibliju, i Stari i Novi zavjet. Skoro da i nisam ništa zapamtio jer sam to čitao samo da ispunim ono što sam si zadao, kao da sam se odrekao čokolade.

U zatvoru sam Bibliju pročitao još dva puta. Ali sada sam čitao polako, "upijao" sam riječi, bilježio misli, prepisivao Isusove prispodobe, divio se mislima Svetog Pavla. Evanđelja su mi bila kao svjetlost. GOVORIO JE BOG. Nakon toga su mi i sve druge literature "sjedale". I molitve. I misli svetaca.

POSTALA SU MI JASNE I OSJETIO SAM STRAŠNU SNAGU DESET BOŽJIH ZAPOVJEDI.

I
TEŽINU
SMRTNIH
GRIJEHA.
I
JAČINU
DAROVA
DUHA
SVETOGA.

I tako je rasla moja vjera.

A sve je počelo s time što sam Gospodinu priznao na koljenima da sam nitko i ništa, da sam slab i da trebam njegovu pomoć, da ne želim laž nego istinu. I da sam spreman na sve, samo mi je On važan.

On koji je Istina.

I znam da ste mnogi od vas koji ovo čitate već prošli prvi dio puta. Ovo sve iz prethodne tri rečenice. Sada vas čeka Njegova riječ, BIBLIJA. I MOLITVENIK. I CRKVA. I MISA. DA, SKORO SAM ZABORAVIO, I SVAKODNEVNO ŽIVJETI PO SVOJOJ VJERI, PONAŠATI SE PO NJOJ I SVJEDOČITI.

I TO JE TO. VIDIMO SE U KRALJEVSTVU BOŽJEM.